

Aleksandra Sierka – „Nowy wspaniały świat”

Dziennik Teatralny Małopolska, 31 stycznia 2026

Link: <http://www.dziennikteatralny.pl/artykuly/nowy-wspanialy-swiat.html>

„Requiem dla snów” to poruszający spektakl, zgłębiający współczesne formy głodu, ucieczki i zagubienia. Sztuka, w niezwykle dotkliwy sposób, ukazuje najintymniejsze i zarazem najbardziej uniwersalne doświadczenia samotności, rozczarowania oraz zatracenia samego siebie. Co za tym idzie, „Requiem dla snów” to spektakl, który poraża swoją aktualnością i rozbraja autentycznością.

Sztuka Nowickiego koncentruje się na ukazaniu ślepych ścieżek ucieczki, jakie podejmujemy w konfrontacji z brakiem samoakceptacji, zagubieniem oraz obezwładniającą samotnością. Bohaterowie spektaklu - porzuceni rodzice, oszukane przez rzeczywistość dzieci, ludzie żyjący na granicy różnych światów, z których każdy zdaje się daleki od upragnionego raju – trawieni rozpaczą i chęcią lepszego życia, stopniowo degenerują się zwabieni pokusą szczęścia, miłości i piękna.

Narkotyczne uniesienia, ponętne ćwiczenia kształtujące sylwetkę, magiczne tabletki, obiecywane pieniądze, operacje plastyczne i nieprzerwana kakofonia reklam, to piekło naszej rzeczywistości. Fałszywe obietnice i cyniczne rozgrzeszenia, to jedynie ślepe drogi, którymi podążają bohaterowie spektaklu.

Twórcy Teatru BARAKAH, w niezwykle błyskotliwy sposób, zgłębiają problem operacji plastycznych oraz schizofrenicznej potrzeby modelowania swojego ciała, zestawiając je z nałogiem narkotykowym. Odwołując się do autorytarnej kakofonii reklam i programów telewizyjnych, poruszają problem współczesnego zatracenia w mediach, gdzie każde zdjęcie, film czy artykuł stanowi oskarżenie wobec szarości ludzkiego życia. Puste obietnice piękna łączą się bowiem ze słodką nadzieją akceptacji i miłości, zaś nieposkromione, nieidealne ciało zdaje się implikować samotności i rozpacz.

Szum reklam i programów połączone z głuchymi sesjami terapeutycznymi, w doskonały sposób ukazują współczesne otchłanie samotności. Bowiem w świecie kolorowych obrazów i drapieżnych uśmiechów, nie tylko ciało, ale i dusza staje się produktem wymagającym ćwiczeń, formowania, zabiegów modelowania i dostosowywania do narzuconych standardów (wirtualnej) rzeczywistości.

Warto również zwrócić uwagę na sceny konfrontacji zawiedzionego dorosłością dziecka z rozczarowanym rodzicem. Te pełne napięć sceny, zdają się tym bardziej

poruszające, iż dotyczą najbardziej uniwersalnego doświadczenia obywateli płynnej nowoczesności. Martwota i marność doczesnego życia miażdżą bowiem naiwne marzenia o dorosłości, a proza zabija wszelką poezję. Poczucie zagubienia, samotność i lęk wobec zaciskającej się rzeczywistości potęguje jedynie poczucie niezrozumienia i opuszczenia przez tych, którzy mieli wszystko wyjaśniać.

Te pełne rozpacz sceny konfrontacji w niezwykle dotkliwy sposób ukazują kondycję każdego z nas, zagubionego pośród milczenia i zniszczonego przez własne marzenia.

Co za tym idzie, „Requiem dla snów” to prawdopodobnie jeden z najważniejszych manifestów obywateli płynnej nowoczesności. To współczesny „Rok 1984” i „Nowy wspaniały świat”, jest to skowyt roztrzaskanej rzeczywistości oraz cicha spowiedź Kolumbów XXI-wieku.